

Katarzyna Groniec, Nie Kocham

wiozę
swoje serce
daleko od ciebie
z każdym kilometrem
w kończynach martwieję

echem , strasznych myśli
wybrzmiewa mój silnik
mokre wycieraczki
jęczą twoje ostatnie zdanie

nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie wiem co się teraz stanie
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię już
zrozum to wreszcie
powtarzają świat deszcze

pozbierana słowa
jak zwierzyna lecą pod koła
a w chłodnicy serca płynu już dawno nie ma

ciało trochę sztywne samo dociska gazu
fotel chce przytulić mnie na zawsze
do cisnąć pasem

nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie wiem co się teraz stanie
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię, Kochanie!
nie Kocham cię już
zrozum to wreszcie
powtarzają świat deszcze